

ΙΣΠΑΧΑΝ ἢ τὰ ἀρχαῖα ΑΣΠΑΝΔΑΝΑ.

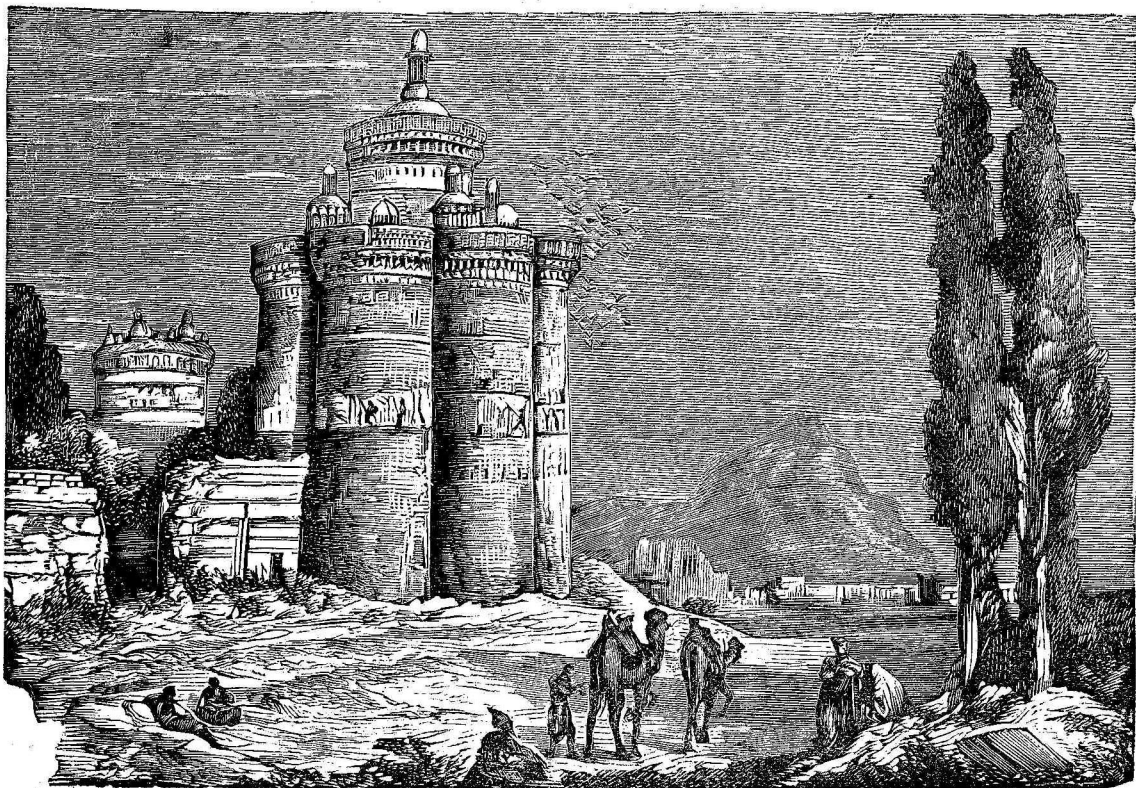
Ἡ Ἰσπαχάν εἶναι μία τῶν ἐπισήμων πόλεων τῆς Περσίας, περίφημος διὰ τοὺς κήπους, τὰ παλάτια καὶ τὰ ἐργαστάσια τῆς ὑφαντικῆς· ἕνεκα τῆς γεωγραφικῆς τῆς θέσεως εἶναι κέντρον ἐκτεταμένου ἐμπορίου μὲ τὸ Ἀφγανιστάν, τὰς Ἰνδίας, τὴν Κίνα, τὴν Τυρκίαν καὶ τὴν Αἴγυπτον.

Εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς περιεῖχεν ὑπὲρ τοὺς 4,000,000 κατοικοὺς, 160 ἑξαμίλια. 48 ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα, 1,800 ἐταιρίας κερδανίων καὶ 273 δημόσια λουτρά,

«Ποῖον ἀρὰ γε θὰ λάβῃ τὸ βραβεῖον;» ἔλεγον καθ' ἑαυτὰ τὰ ἑράσμιμα ποικιλόχροα ἄνθη, ἐνῶ ἐν ἑκάστῳ αὐτῶν ἐπροχώρει μὲ ἐγωῖστικὴν πεποίθησιν καὶ ὑπερηφάνειαν καὶ ἐφαντάζετο συγχρόνως ὅτι αὐτὸ ἀφεύκτως ἤθελεν ἀξιοθῆναι τοῦ βραβεῖου τῆς νίκης.

«Θὰ ρίψω ἐν βλέμμα εἰς ταύτας τὰς ὀραυότητας,» εἶπε καθ' αὐτὸ τὸ Ἴον, ἐνῶ ἴστατο εἰς τὴν ταπεινὴν του θέσιν, μὴ τολμῶν καὶ νὰ παρευρεθῇ μετὰ τῶν λοιπῶν ἀνθέων εἰς τὴν συνέλευσιν, «καὶ θὰ παρατηρήσω τὰ συνάδελφά μου ἄνθη ἐνῶ διέρχονται ἀπ' ἐδῶ.»

Ἀλλ' ὅμως καθ' ἣν στιγμὴν τὸ ταπεινόφρον Ἴον β-

Ι Σ Π Α Χ Α Ν

ἀλλ' ἕνεκα τῶν ἀλεπαλλήλων πολιορκιῶν καὶ καταστροφῶν, τὰς ὁποίας ὑπέστη, ὁ πληθυσμὸς αὐτῆς ὠλισγοστέβη ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ἤδη δὲν ὑπερβαίνει τὰς 70,000 κατοίκων· ἀλλ' ἡ τοποθεσία εἶναι ὠραία καὶ ἡ γῆ λίαν εὐφορος.

Ἡ προκειμένη εἰκὼν παριστᾷ μέρος τοῦ τείχους μετὰ τῶν πύργων αὐτοῦ.

ΜΕΤΡΙΟΦΡ ΣΥΝΗ.

Ἐμελλέ ποτε νὰ γείνη συνέλευσις ὄλων τῶν ἀνθέων διὰ νὰ γνωστῇ ποῖον εἶναι τὸ ὠραιότατον πάντων, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ κριτὴς ὥραιοι νὰ δώσῃ τὸ βραβεῖον.

ψωσέ τὴν θελκτικὴν πλὴν ταπεινὴν κεφαλὴν του, διὰ νὰ παρατηρήσῃ ἐκ τοῦ κρυψώνος του τὰ ἄλλα ἄνθη, παρετηρήθη ὑπὸ τοῦ κριτοῦ, ὥστε διεκλήρουσεν αὐτὸ τὸ ὠραιότατον, ἐπειδὴ εἶναι καὶ τὸ αἰδημονέστατον καὶ μετριοφρονέστατον πάντων τῶν ἀνθέων διὰ καὶ ἔλαβε τὸ βραβεῖον.

Δικαίως ἐπραξέ ὁ κριτὴς τὸ Ἴον προτιμήσας,
τὰ δ' ἄλλα τὰ περήφανα ἄνθη περιφρονήσας.

Διότι πρέπ' ἡ ἀρετὴ πάντοτε νὰ τιμᾶται
Ὁ κόσμος τοῦ προπετοῦς δεῖ νὰ προτιμᾶται.

Ὁ μάταιος, ὁ ἀλαζὼν καὶ πᾶς οἰηματοῦς
δὲν εἶναι ἄξιον τιμῆς ἢ προσοχῆς καμίας·

Ἀλλ' εἶναι μάλ' ὄν ἄξιον μομφῆς καὶ τιμωρίας,

Ἐνεκα τῆς θρασυτέρας καὶ ἐνόχου των μορφῆς.

Κί ἀφεύκτως δὲ οἱ ἄφρονες θά καταδικασθῶσιν,
 Ἐνφ οἱ ταπεινόφρονες δικαίως θ' ἀμειψῶσιν.
 Οὐχὶ μόνον στήν μέλλουσαν ζωὴν θά γέινουν ταῦτα,
 Ἀλλὰ συγχάκις καὶ ἐδῶ συμβαίνουν τὰ τοιαῦτα.

Τ' ἀκούομεν γινόμενα, τὰ βλέπομεν μὲ ὄμμα,
 Ὡς ἀπεφάνθη τοῦ Χριστοῦ τὸ ἀψευδὲς τὸ στόμα,
 «Βεβαίως θά ταπεινωθῇ ὁ ἐαυτὸν ὑψόνων,
 «Θά ὑψωθῇ δ' ὁ ἐαυτὸν φρονίμως ταπεινόνων.» Κ.

Ἰαδόδους ὁ Ἀρχιερεὺς δεικνύων εἰς τὸν Μέγαν Ἀλέξανδρον τὴν περὶ αὐτοῦ
 προφητείαν τοῦ Δανιήλ. (Δανιήλ κεφ. ἡ.)

Ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος ἦτο ὠραῖος, ἐνεργητικὸς, γενναῖος καὶ ριψοκίνδυνος βασιλεὺς. Ἀλλ' ὅμως μετὰ δώδεκα ἐτῶν θριάμβους καὶ δόξαν κατέβη εἰς τὸν τάφον νεώτατος — ἐν ἡλικίᾳ 33 ἐτῶν, νικηθεὶς οὐχὶ ὑπὸ ἐχθρῶν, ἀλλ' ὑπὸ τῆς ἐπαράτου οἰνοποσίας!

Εὐθὺς ἀφοῦ ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον τοῦ πατρὸς του

ἡ πρώτη φροντίς ἦτο νὰ καθυποτάξῃ τοὺς περίε λαοὺς καὶ ἰδίως τοὺς Ἕλληνας, τὸ ὁποῖον πολὺ ταχέως ἐπέτυχε, μετὰ ταῦτα διέβη εἰς τὴν Ἀσίαν ἐπὶ κεφαλῇς μικροτάτου στρατοῦ παραθαλομένου πρὸς τὸν τοῦ Μεγάλου βασιλέως τῆς Περσίας Δαρείου, καὶ ἐνίκησε τοὺς Πέρσας παρὰ τὸν Γρανικὸν ποταμὸν.